

El Carbassó ^{num.} 15

Revista de l'Armentera

Desembre 2017

Sumari

Serveis	2
Editorial	3
Informació municipal	4
Activitats	7
Uida social	16
Educació	18
Art i cultura	27
Entitats	32
Armenterencs fent cultura	36
Entrevista	39
Opinió	42
Parròquia	49
Salut	50

Telèfons d'interès

Ajuntament Tel:	972 520 121
Fax:	972 520 554
Pg. web:	www.armentera.cat
A/e:	ajuntament@armentera.cat
Consell Comarcal de l'Alt Empordà	972 503 088
Col·legi públic de l'Armentera	972 520 502
Escola bressol	972 521 826
Dispensari Metge	972 520 206
CAP l'Escala	972 776 060
Clínica Dental	972 520 829
Llar del Jubilat de l'Armentera	972 550545
Creu Roja, Urgències i Ambulàncies	061
Farmàcia	972 520 147
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
Hospital Comarcal de Figueres	972 501 400
Associació Protectora d'Animals	972 502 361
Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació	012

Horaris de serveis

Deixalleria

Dimecres i dissabtes de 09.30 a 12.30 hores, excepte festius

Ajuntament

Dilluns, dijous i divendres de 10.00 a 13.30 hores.
Dimarts de 16.00 a 19.00 hores

Dispensari

(A partir del mes de gener de 2018 canviaran els horaris. Al tancament d'aquesta revista no sabem quins seran. Ja us ho comunicarem per altres vies).

Metge, Daniel Carmona Guerrero

Dimarts: 09.00 h
Dimecres: 11.30 h
Dijous: 11.00 h
Divendres: 09.00 h
Cal demanar visita amb antelació

Infermera, Maria Pilar Badia Puig

Dimarts: de 08.00 a 11.00 h
Dimecres: de 11.30 a 14.00 h
Divendres: de 08.00 a 11.00 h

Analítiques

Dimarts i divendres a les 08.00 hores

Editorial

Benvolguts veïns i veïnes,

Un any més s'acosten les festes de Nadal i estem preparant la revista *El Carbassó*.

En aquesta publicació hi col·laboren moltes persones del poble: casal d'avis, la farmàcia, el casal jove, l'AMPA, la Llar d'infants, el rector, l'escola, el Pont Nou, el futbol i també l'Ajuntament. No voldria deixar-me ningú.

En ella s'hi recullen els fets que es consideren més rellevants d'aquest any que s'acaba: naixements, comunions, defuncions, obres realitzades per aquest Ajuntament i moltes altres activitats lúdiques i esportives.

No voldria parlar ara del moment polític que estem vivint. Solament desitjar que els "Jordis", el vicepresident Oriol Junqueras i el conseller Joaquim Forn siguin alliberats al més aviat possible.

També que sigui possible el retorn del nostre president a l'exili, Honorable Carles Puigdemont i els altres consellers: Toni Comín, Meritxell Serret, Clara Ponsatí i Lluís Puig.

Una abraçada molt forta dels armenterencs.

Un esdeveniment prou important per a aquest municipi ha sigut la substitució de la regidora de Joventut i Tresoreria, Àurea Mazarico i Carrasco, que va ser baixa per motius personals, per la senyora Apolonia Isern i Clotas.

Ja ens han apujat la taxa de l'abocador d'escombraries de l'ordre d'un 30%, tal com ja vàrem comentar en *El Carbassó* anterior.

L'increment d'aquesta taxa ve provocat principalment pel poc reciclatge que fem en el municipi.

Aquest pròxim any, pràcticament no se'ns repercutirà a la taxa anual i l'increment es faria el 2019.

A l'escola tornem a superar el rècord. Aquest any ja són cent setze alumnes.

Com sempre, gràcies a totes les associacions populars.

Una forta abraçada, de tot l'Ajuntament, als familiars dels veïns que aquest any ens han deixat.

Que el Tió cagui i els Reis d'Orient portin molts regals i que tinguem un 2018 ple de PAU.

NARCÍS ISERN SERRA
ALCALDE DE L'ARMENTERA

El Carbassó

Desembre 2017

Número 15

EDITA:

Ajuntament de l'Armentera

FOTO DE PORTADA:

Autora: Mireia Baix i Coll

REDACCIÓ

I COORDINACIÓ PERIODÍSTICA:

Carles B. Gorbs

DISSENY I MAQUETACIÓ:

Martí Riu

IMPRESSIÓ:

Impremta Pagès

PRODUCCIÓ EDITORIAL:

Gorbs Comunicació

DIPÒSIT LEGAL:

GI-1050-2005

Amb la col·laboració de:

Diputació de Girona

221 MUNICIPIS

NOTA: L'Ajuntament de l'Armentera, com editor d'aquesta revista, no s'identifica necessàriament amb la opinió que expressen els articles signats.

Prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia.

ACTIVITATS I MILLORES PORTADES A TERME I FUTURS PROJECTES DE L'AJUNTAMENT DE L'ARMENTERA DURANT L'ANY 2017

Ampliació del cementiri amb boques noves i columbaris

Arranjament de les clavegueres del carrer Ginjolers

Prohibició d'estacionament de cotxes

BIO empordà

SER SALL

Ajuda'ns a reciclar

972 158 742

Recollida d'oli vegetal usat

Transportista i gestor de residus

Nou pas de vianants a la carretera de l'Escala amb les escoles

Segona fase del cobriment de la pista poliesportiva

EL TÈCNIC MUNICIPAL D'URBANISME DE L'AJUNTAMENT

L'urbanisme local és una àrea on les decisions de l'equip de govern afecten d'una manera molt visible el futur del municipi. Les decisions urbanístiques determinen el model del poble que volen oferir als ciutadans, el tècnic municipal és un servei de suport a l'Ajuntament que ho garanteix.

El tècnic d'urbanisme dóna suport en matèries relacionades amb l'arquitectura, l'urbanisme i el paisatge, gestiona i és responsable de projectes municipals. A part d'emetre informes, efectuar inspeccions, comprovacions i actes de control, una de les tasques més engrescadores és atendre les consultes de la ciutadania sobre les llicències d'obres.

Les llicències d'obres és un títol administratiu emès, en el nostre cas, per l'alcalde en virtut del qual s'habilita

les persones que presenten les sol·licituds per efectuar qualsevol tipus d'obra, després de comprovar que s'adeqüen a la legalitat i al planejament d'urbanístic. Qualsevol sol·licitud d'execució d'obres o usos que no s'ajusta a normativa és denegada. La llei d'urbanisme relaciona una llista d'actuacions sotmeses a llicència urbanística prèvia; per contra, no resten subjectes a llicència els actes d'ús del sòl i edificació que s'emparen per comunicació prèvia o declaració responsable.

Si dèiem que el tracte amb els ciutadans era una de les tasques més engrescadores de la feina, el procediment de la restauració de la legalitat urbanística en aquelles actuacions il·legals són de les més desagrades: paralització d'obres, enderrocs, imposició de sancions... per evitar actuacions que no s'ajustin a normativa, en cas de dubte, poseu-vos en contacte amb l'Ajuntament.

ROSER MASÓ GUISET
SERVEIS TÈCNICS MUNICIPALS

Construccions i Reformes
Molins, S.L.

C/Ventalló, nº4
17.472 - L'Armentera (Girona)
Tel. 655 551 671
construccionsdavidmolins@gmail.com

Informació municipal

ELS JOVES DE L'ARMENTERA ES MOUEN!

Com cada any, els joves de l'espai jove han passat un any ple d'activitats!

La primera part de l'any l'han dedicat a preparar-se el seu espai. Els joves, en assemblea, van decidir fer un rentat de cara a la sala de l'espai jove. Així, es van posar d'acord amb els colors, el material necessari... i mans a l'obra es van posar a pintar. Ha estat un projecte llarg, ja que només podien dedicar poques hores a la setmana a fer-ho, però finalment, abans d'arribar la calor, ja tenien el seu espai acabat segons el seu gust! Però també van trobar temps per organitzar una tarda d'activitats d'aigua per als nens i nenes de l'escola el dia de la festa final.

I amb la calor va arribar el PAS Jove, el casal per als adolescents més animats i atrevits! El PAS Jove és un casal d'estiu per a joves de l'Armentera i Ventalló on desenvolupen tasques en benefici de les dues poblacions.

Aquest any, a la nostra població, han pintat jocs al terra de la pista, han organitzat la xeringada per la festa de Santa Cristina i han fet una proposta per decorar una part de la població. A Ventalló hi han fet un hort vertical i han pintat jocs a terra per als més petits de l'escola. Al PAS Jove la diversió està assegurada, ja que es combinen les tasques als pobles amb activitats lúdiques i divertides com sortides a l'Aquabrava, gimcanes, jocs de pistes, cinefòrums... Els i les joves de l'espai jove també han participat en la Trobada Comarcal de Ksals Joves organitzada als Aiguamolls de l'Empordà. Per acabar l'estiu de la millor manera, des del PAS Jove van organitzar un Holy Festival per a totes les edats a la pista municipal on la música i els colors van ser els principals protagonistes!

Amb la tornada al curs escolar l'espai jove ha fet un canvi d'horari per poder tirar endavant moltes més activitats. I així ha estat. Els i les joves ens han organitzat una Marxa Popular per recollir fons per a La Marató abans de Nadal i ja tenen programades moltes activitats per al 2018.

ACTIVITATS REALITZADES L'ANY 2017

Arribada del Patge Reial

Aquest any comencem amb l'arribada del Patge Reial, que va venir amb un carruatge de cavalls, a la mitja part de la Quina Infantil, a la Sala Nova, el passat dia 1 de gener. Que contents i feliços estaven els nens!

A més dels caramels, el Patge Reial els va pintar la mà amb el catxet dels Reis!

Els Reis Mags de l'Orient

Els infants del nostre poble estaven frisant, tot i el fred, esperant l'arribada de ses Majestats els Tres Reis de l'Orient. Aquest any els patges estrenaven vestits nous. Anaven damunt d'una carrossa i van baixar a la Plaça Catalunya. Després van continuar el passeig, fins a arribar a l'església, envoltats pels nens i els seus patges. Tots estaven molt contents, ja

que els van poder tocar. Un cop van arribar, van escoltar el seu discurs i van donar un regal a cada nen. Després van seguir anant a cases de menuts a donar-los en mà un regal.

Quina cara feien tots ells en obrir la porta de casa seva i veure el rei!

Activitats

Carnaval 2017

Aquest any el Carnaval va arribar a finals de febrer: el dia 25. A disfressar-nos toca! El dissabte a la tarda, els nens disfressats van passar per damunt la passarel·la per ensenyar les seves disfresses acompanyats per música. Tot seguit, el grup infantil País de Cotó els va delectar amb la seva actuació.

**FORN DE PA
PASTISSERIA**

Sancho

C. De la Mar, 18
Tel. 972 52 01 82
L' Armentera
www.cansancho.com

la sal restaurant

972521874
www.lasalrestaurant.com
Ctra. de l'Armentera s/n
17473 Saldet

L'Armentera
Saldet
C51
Figueras La Bisbal
Ventalló
Gps: 42°10'15.7"N/3°48.53"E

**LLUIS TORRENT
CASADEMONT**

Enginyer Tècnic Industrial
Col·legiat 17167-G

ELECTRODOMÈSTICS
Instal·lacions d'aigua, gas, electricitat,
calefacció, aire condicionat

Pompeu Fabra, 6 tel. 972 52 02 13
17472 L'Armentera

Festa de la Sopa

El diumenge 26 de febrer s'aixeca amb núvols que ens acompanyaran al llarg del dia, però a l'hora de dinar, sortirà el sol. El grup de la Sopa comença a preparar-la. En fan 1.500 plats! Ells, amb molta il·lusió, la preparen i serveixen a tothom del poble que s'apropi a la pista.

Abans de dinar, la Cobla Osona ens engresca amb sardanes! Quin goig veure gent ballant sardanes. Un cop acabat el dinar, la Cobla Osona va continuar oferint-nos tres sardanes més com a fi de festa.

Aquesta festa es va poder celebrar gràcies a l'Ajuntament, el Club de Futbol de l'Armentera, l'AMPA i gent del poble.

Concert de Setmana Santa

El dissabte 16 d'abril, a les 19 hores, va tenir lloc un concert a la Sala Nova amenitzat per Tokaji Quartet.

Aquest grup ens van oferir cançons de Piazzola i d'altres compositors.

A la gent li va agradar molt escoltar cançons cantades.

PIZZERIA
ERIC
To take away

Per emportar Para llevar

Major, 16 · 17470 Sant Pere Pescador
T. 972 520 889 · 619 337 303

FUSTERIA
ISERN

Telf/Fax 972 55 01 37
Ronda Fluvianets nº15 L'Armentera
Fusteriaisern.sc@gmail.com

Activitats

XXVIII Festa de la Vellesa

La Festa de la Vellesa d'enguany va tenir lloc el passat 4 de juny.

Als grans del poble també els hi dediquem una festa que comença amb una missa cantada, una foto de record i, a continuació, un dinar, acompanyats pels seus familiars i fet per gent del poble. Tot seguit, el grup 9 Trànsit va amenitzar la tarda.

Que bé que s'ho va passar la gent gran!

Revetlla de Sant Joan

El solstici d'estiu ja és aquí, i ho celebrem amb la revetlla de Sant Joan. Com els darrers anys, la flama del Canigó va aparèixer a la meitat del sopar i, després dels parlaments, es va encendre la foguera. Quin goig!

Tot seguit, en acabar el sopar, es va fer ball amb una disco mòbil. La gent ballava i s'ho va passar d'allò més bé.

Esteve
fulster

Portes
Mosquiteres
Armaris a mida
Parquets
Cuines
Reparacions

ctra. de Roses, 5 · L'Armentera
T 676 737 734
estevapuigroig@gmail.com

 TAPISSERIA QUER[®]

Especialitat en embarcacions · Reparació de veles · Tendals

Joan Quer

c/ Tramuntana, 6
17472 L'ARMENTERA
Girona (Spain)

Tel. 972 52 01 59
Fax 972 52 07 61
info@tapisseriaquer.cat

P R O D A I S A

Festa de Sant Cristina

La festa major d'estiu va començar el dia 21 de juliol a les 23.30 hores amb els grups per a gent jove: Greda Street Band i Removida.

L'endemà, a les 18 hores, i per al públic infantil, El Pot Petit va fer ballar nens i pares. La pista estava a petar, tot i la calor que feia! A les 21 hores: el Corre-Bars! Qui volia una tapa amb beguda, pagava un tiquet. Van passar per tots els bars i restaurants del poble.

Un cop arribada la mitjanit, ball per als joves i no tan joves! Primer amb un grup armenterenc: l'Artista Convidat, seguidament Buhos i, per acabar, el grup Banda Neon, que tocaven música versionada.

El diumenge 23, a les 10,30 hores, va tenir lloc la Xeringada, organitzada pels nois i noies de l'espai jove. Que bé que s'ho van passar els menuts! I com van quedar les samarretes!

A les 19 hores va començar el concert portat per l'Orquestra Internacional Costa Brava! Va ser molt agradable veure la pista plena de gom a gom! Però una pluja torrencial va fer presència sobre l'Armentera i el ball es va haver d'anul·lar. Van caure més de vint litres per metre quadrat. Quina pena no poder continuar amb el ball!

El dia de la patrona, Santa Cristina, amb el bon dia que ja ens acompanyava, hi va haver a les 12 hores, a l'església, la Missa cantada per la cobla Osona i ballada de sardanes. Que bé que va sonar! La gent va ballar, tot i la calor!

La festa va ser organitzada pel Club de Futbol de l'Armentera, la comissió de Festes, la Diputació i l'Ajuntament.

Activitats

VI Nits Musicals

A les Nits Musicals d'aquest any es van oferir tres concerts de diferents estils. El primer va tenir lloc el passat 15 de juliol amb el grup, de música d'autor, Glòria Garces Trio. El dia 29 de juliol, música clàssica amb el Cecília Quartet. I el darrer, el passat dia 19 d'agost, amb el grup Saxofònics, un grup de quatre saxòfons que ens van tocar cançons de pel·lícules i clàssics.

Van ser unes vetllades amenes i la gent s'ho va passar d'allò més bé.

Diada Nacional de Catalunya

La passada nit del 10 de setembre va tenir lloc, dins dels actes de la Diada, la cantada d'havaneres amb el grup El Terral, dins la sala Nova, ja que va ploure. Seguidament, hi va haver el respectiu cremat elaborat per un veí del poble i coca.

Que bé que sonaven!

XXII Fira de la Poma

El dissabte 9 d'octubre vam presentar l'obra de teatre Plou a Barcelona amb el grup de teatre amateur Companyia El Mirall. Que plena estava la sala nova i que bé que ho van fer!

Tot seguit, demostració i tast de plats cuinats amb poma al bar de la Sala Nova.

El diumenge 10 d'octubre va tenir lloc la fira de la Poma. Aquest any amb unes setanta-cinc parades repartides pel casc vell del poble. La gent d'arreu de la comarca es va apropar a comprar les nostres pomes, nous i altres articles que els de les parades van posar.

Finalment, i per acabar la festa, hi va haver ballada de sardanes a la plaça Catalunya a càrrec de la cobla Osona.

A dalt del bar de la sala nova es va poder gaudir de l'exposició de les pintures i escultures de les pintores del poble.

Aquest any, el cartell no va ser cap pintura, sinó que va ser una fotografia feta de forma desinteressada per un habitant del poble. Va ser un cartell diferent!

Activitats

La fira es va celebrar gràcies a la col·laboració de diferents entitats: Consell Comarcal de l'Alt Empordà, Caixa Bank i amb l'organització de l'Ajuntament.

Hostal *el Roser*

Restaurant
c/ Esglesia, nº3
17130 - L' Escala
Tlf.: 972 77 02 19

www.elroserhostal.com
restaurant@elroserhostal.com

Festa Major de Sant Martí

La festa petita va començar el passat 11 de novembre a les 12 hores amb la Missa. Seguidament, hi va haver audició de sardanes a càrrec de la Cobla Cervianenca.

Diumenge 12, a les 16 hores, a la plaça Catalunya, hi va haver la tradicional trencada d'olles per als menuts de l'Armentera. Quina afició que tenien en trencar les olles!

A les 17.30 hores, a la sala, i també per als més menuts, animació infantil, en anglès, a càrrec de Ruskus Patruskus. Els nens i nenes s'ho van passar d'allò més bé.

I, per acabar la festa, ball de tarda amb el trio Doble Cara.

La festa va ser organitzada pel F.C L'Armentera, la Comissió de Festes, l'Ajuntament i la col·laboració de la Diputació de Girona.

Gran recapte d'aliments

Ja fa sis anys que participem en el gran recapte del Banc dels Aliments. La vostra generositat creix cada vegada. Aquest any 2017, amb la vostra participació, la de les botigues i els voluntaris, s'han recollit prop de 193,23 kg d'aliments. Amb tots els que s'han recollit a Catalunya, seran una bona ajuda per a tantes famílies que passen necessitat.

Moltes gràcies!

”la Caixa”

L'Armentera
Ajuntament, 3
17472 L'Armentera
Tel. 972 55 71 00 - 686 550 420
Fax 972 52 17 20
jtermes@lacaixa.es

Naixements

Hola! Sóc la Lia i us presento la meua germaneta Naia. Va néixer el 20 de desembre del 2016. Ens ho passem genial juntes.

Hola a totes i tots! Sóc en Max, vaig néixer el 17 de maig del 2017. Estic molt content de viure a l'Armentera i m'encanta anar a la Llar perquè allà totes em cuiden i m'amanyaguen molt!

Hola! Sóc en Jordi Cotano Bret. Vaig néixer el 23 de maig del 2017, els meus pares són l'Elena i en Quim. Tinc dos germans, en Martí i en Genís, que m'estimen molt. Una abraçada i petons a tothom.

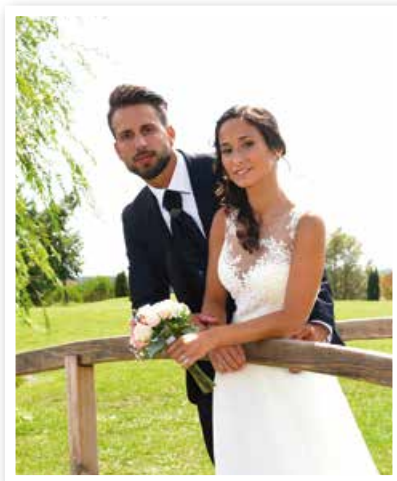

Hola! Sóc l'Ona Barbosa Joan. Vaig néixer el 5 de setembre de 2017 i, tot i que sóc molt bona, he trastocat la vida dels meus pares, l'Agnès i en Claudi.

Casaments

Anna Navarra i Sergi Clopes es van casar a la Sala d'Actes de l'Ajuntament de l'Armentera el 14 de juny de 2017.

Enllaç matrimonial de Maria Àngels Gutiérrez Buxeda i Martí Faig Duran, celebrat el dia 2 de setembre de 2017 a l'Hotel Mas Solà de Santa Coloma de Farners.

Marta Gárate Martí i Pablo Mas-Bagá es van casar el passat dia 9 de setembre de 2017 a l'Armentera.

Comunió

La Primera Comunió celebrada el passat 4 de juny de 2017 a l'Armentera.

Sergi Molins Baix
Biel Rovira Expósito
Maria Planas Perich
Jana Planas Martínez
Gal·la Piquer Serra

Defuncions

Jaume Planas Badruna.

Morí el 23 de juliol de 2016 a l'edat de 83 anys.

Joan Romans Sampol.

Morí el 17 de desembre de 2016 a l'edat de 84 anys.

Dolors Romans Sampol.

Morí el 5 de gener de 2017 a l'edat de 76 anys.

Josep Maria Comte Colomer.

Morí el 23 de gener de 2017 a l'edat de 85 anys.

Jordi Ibarz Monclús.

Morí el 28 de gener de 2017 a l'edat de 79 anys.

Jaume Armengol Bruguera.

Morí el 20 de febrer de 2017 a l'edat de 88 anys.

Maria Roser Rocas Almar.

Morí el 23 de maig de 2017 a l'edat de 91 anys.

Jaume Vilarrodona i Roig.

Morí el 16 de juny de 2017 a l'edat de 91 anys.

Josep Alay i Teixidor.

Morí el 25 de juny de 2017 a l'edat de 90 anys.

Pilar Espinàs Molins.

Morí el 29 d'agost de 2017 a l'edat de 88 anys.

Carolina Falgueras Serra.

Morí el 15 de setembre de 2017 a l'edat de 100 anys.

Maria Badruna Llandrich.

Morí el 3 d'octubre de 2017 a l'edat de 83 anys.

Laura Quer Caballé.

Morí el 19 de novembre de 2017 a l'edat de 81 anys.

Jaume Salleres Puig.

Morí el 29 de novembre a l'edat de 80 anys.

Josep Roca Coll.

Morí el 10 de desembre de 2017 a l'edat de 83 anys.

A l'escola treballem les músiques del món

Enguany a l'escola vam decidir treballar les músiques del món com a projecte interdisciplinari. Per aquest motiu, al llarg de tot el curs, vam dur a terme un munt d'activitats relacionades amb la gran diversitat de cultures musicals que podem trobar. Aquí en podreu veure una petita mostra.

Sortida al Museu de la Mediterrània (Infantil i Cicle Inicial)

Al primer trimestre els més petits vam fer una visita al Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí. Allà ens van explicar moltes coses sobre els diferents instruments que trobem a la regió mediterrània i les seves músiques.

Ens ho vam passar d'allò més bé!

Sortida a l'Espai Ter (Cicle Mitjà i Superior)

Per conèixer millor el món de la percussió d'arreu del món, els alumnes de 3r a 6è vam anar a Torroella de Montgrí a veure un espectacle interactiu del percussionista Santi Arisa i el seu fill, que ens transportava arreu del planeta a través dels sons de diferents instruments.

Tot seguit, vam anar a fer un taller de danses tradicionals al Museu de la Mediterrània.

Sortida a Barcelona

Els alumnes de Cicle Inicial vam anar a Barcelona a fer una visita-taller al Museu de la Música i l'Auditori per veure un espectacle musical.

Va ser genial poder tocar i fer sonar un munt d'instruments de totes les famílies.

La Peixateria

Vilajuïga telf. 972 531 858
c/ Sant Sebastià, 13

L'Armentera telf. 630 159 071
Plaça Catalunya, 19

Garriguella telf. 620 348 882
c/ Romaguera, 1

Setmana Cultural

Coincidint amb la setmana del Dijous Gras, del 20 al 23 de febrer, a l'escola vam celebrar la Setmana Cultural, on els mestres van organitzar diverses activitats relacionades amb les músiques del món, com una gimcana pel poble, tallers de fabricació d'instruments, audicions i balls de la mà d'artistes convidats, com Sac de gemecs, entre d'altres. Al llarg de la setmana, un grup d'alumnes de diferents cursos, vam fer un munt d'activitats relacionades amb el tema. Va ser una setmana molt divertida, ja que tot i que vam treballar molt també ens ho vam passar molt bé.

L'Edgar Tarrés va ser un dels músics convidats que ens va ensenyar diversos instruments musicals d'Àsia i Oceania.

També ens van visitar els autors dels llibres llegits durant el curs

En David Cirici, autor del llibre *El vol de l'oreneta*.

I la Maria Àngels Juanmiquel, autora de *La vergonyosa excusa de la hiena*.

Una xerrada molt emotiva

Vam convidar l'Albert i en Luai, membres de l'associació Open Cultural Center, que ens van presentar el llibre *Amic meu*, un treball basat en els dibuixos i les reflexions dels nens i nenes del camp de refugiats de Kherisel, a Grècia.

En Luai, per la seva part, ens va explicar la seva vivència com a refugiat. Ens va emocionar moltíssim!

Sortida al Museu de la Música i al Palau de la Música de Barcelona

Durant el segon trimestre els alumnes de cicle mitjà i cicle superior vam anar a veure una actuació impressionant al Palau de la Música.

Després, a la tarda, vam aprendre com eren els primers instruments.

Colònies d'Infantil i Cicle Inicial

Del 24 al 26 d'abril, els nens i nenes d'Infantil i cicle inicial vam anar de colònies al Mas Pagès (Sant Esteve de Guialbes). Allà vam fer un munt d'activitats com: un taller d'orientació i un altre de làctics, descoberta del bosc amb jocs i parc d'aventures, vam aprendre les cançons de l'Arlequí, un personatge molt curiós i al vespre, fins i tot, uns jocs de nit.

Colònies de Cicle Mitjà i cicle Superior

Els/les alumnes de cicle mitjà i cicle superior vam anar de colònies al càmping La Laguna de Castelló d'Empúries, cap a finals de maig. Amb els monitors i monitores del Fluvià Gola vam aprendre tot d'esports aquàtics molt divertits, com: pad-del surf, kaiak, vela i wind surf. A més, també vam fer nusos mariners, vam practicar el vol d'estels, una mica de minigolf i fins i tot vam poder refrescar-nos a la piscina.

 giropoma
Costa Brava
la poma de Girona

Les nostres plantacions, situades en fèrtils planes de la província de Girona i envoltades pels parcs naturals de l'Alt i el Baix Empordà, ens proporcionen una fruita singular, mimada pels nostres agricultors sota la tutela del nostre personal especialitzat, i amb la qualitat que garanteix la IGP Poma de Girona.

Cami Vell de Torroella, 3 - 17140, Ullà (Girona)
Tel. 972 755 025 - Fax 972 757 162 - www.giropoma.com

Aptituds parentals

Durant el curs 2016-2017, com a novetat, l'AMPA Fluvianets ha proposat als pares activitats formatives dirigides a millorar les aptituds parentals a través de tallers i xerrades.

Per què vam decidir des de l'AMPA realitzar aquestes activitats?

La proposta parteix del convenciment que la preocupació per l'educació dels nostres fills i la voluntat d'oferir-los el millor és un aspecte compartit per les famílies. Dia a dia els nostres fills ens plantegen situacions noves, noves necessitats i nous reptes als quals com a pares i mares hem de donar resposta, i fer-ho de la millor manera possible.

Al llarg de les nostres vides ens preparam i formem per afrontar situacions diverses, però per respondre positivament a la complexa tasca que suposa fer de pares sovint ens trobem sols, carregats de dubtes, interrogants, pors... Creiem que compartir experiències i coneixements pot ser una bona manera d'aprendre dels altres i millorar en la nostra relació amb els fills.

Així doncs, vam considerar que oferir eines en aquest sentit podia ser doblement positiu, ja que inclou el treball amb la família, en benefici de pares i fills.

Com es va portar a terme el projecte?

Vam poder gaudir de dues propostes enfocades al treball amb les famílies que ofereixen, d'una banda, la Generalitat de Catalunya – Fundació Jaume Bofill, amb el programa Créixer en família, i d'altra banda, amb el Servei Local d'Orientació Familiar que ofereix la Diputació de Girona.

CRÉIXER EN FAMÍLIA

Aquest programa està basat en el concepte de parentalitat positiva, i està dirigit a orientar, reforçar i donar eines a les famílies per exercir el seu paper educatiu, amb l'objectiu de potenciar el reconeixement i la confiança en les pròpies capacitats dels progenitors i la millora del seu benestar.

Es tracta de cicles de tallers, que són espais de reflexió i intercanvi d'experiències entre pares i mares guiats per professionals experts en temes educatius i dinàmiques familiars. El programa utilitza un material didàctic que garanteix la unitat i qualitat del contingut de les sessions i una metodologia experiencial.

SERVEI LOCAL D'ORIENTACIÓ FAMILIAR

El Servei Local d'Orientació Familiar consisteix en un suport a les famílies d'infants i joves que s'ofereix gratuïtament des de la Diputació de Girona i es gestiona des de l'Ajuntament de l'Armentera. Es tracta d'unes trobades entre pares i mares, dirigides per un expert, on el que es pretén és intercanviar experiències i parlar sobre temes que ens preocupen o ens motiven.

Des de l'AMPA Fluvianets intentem proposar activitats que permetin donar resposta a necessitats de pares i fills i, sobretot, que potenciïn la creació d'espais compartits, tant dins l'àmbit escolar com en el lleure: Projecte pati, Carnaval, Bicicletada, Festa de final de curs...

L'AMPA Fluvianets és una associació oberta a tots els pares i mares d'alumnes de l'Escola Fluvianets de l'Armentera que, a part de donar resposta a qüestions pràctiques, pretén ser una eina que ajudi a implicar-se de manera més activa en la vida educativa i escolar dels fills. Pretén ser un pont entre els pares i l'escola.

És per això que us convidem a participar-hi i a gaudir plenament del procés educatiu dels vostres fills.

FELIP BORRELLA

INSTAL·LACIONS I ARRANJAMENTS
ELECTRICITAT - CLIMATITZACIÓ - AIGUA
CALEFACCIÓ - GAS

Tel. 972 520 566 - Mòbil 669 895 534 / 669 895 533
email: felip@felipborrella.com

C/Tramuntana, 3 17472 L'Armentera

Pompeu Fabra, 19
Tel. 52 01 23 - Fax 52 04 16
17472 L'ARMENTERA
(Girona)

CERALS
FARRATGES
ADOBES
FITOSANITARIS

Família i escola

Més enllà de la participació que es deriva del fet de tenir les criatures en el centre, els pares i mares tenen diversos canals de representació i de participació a l'escola, alguns dels quals són reconeguts i emparats per la legislació vigent i d'altres que es deriven de les decisions que es concreten en el Projecte Educatiu de Centre.

La filosofia que tenim a la Fundació Petit Reig i, per tant, a tots els centres que gestionem, sobre aquesta participació, és molt clara, sabem que és molt beneficiosa per a l'escola, ja que acostava els dos mons, s'afavoreixen aprenentatges mutus, cada persona pot aportar una experiència, un saber, una manera de fer diferent i enriquidora. I pel que fa a la vida escolar de l'infant, li dona una seguretat i un creixement en calma i molt enriquidor.

Els nostres centres són escoles obertes als pares, els oferim participar en tot allò que fem i així col·laborem en la vida de l'infant i la vida familiar, ja que és una etapa per viure-la i gaudir-la plegats.

Sempre intentem fer partícips als pares en totes les festes que realitzem a l'escola i en moltes de les activitats que oferim.

En aquestes imatges vàrem celebrar la castanyada i vàrem anar a collir pomes a un camp. Són experiències que ells i elles les viuen molt intensament i pel fet de poder-les viure acompanyats i acompanyades dels seus pares i mares encara el resultat és més emocionant i satisfactori.

Educació

Llar d'infants Passet a passet

languages
idiomas langues
lingue Sprachen
idiomes

YES!

Gala

C/ Enric Serra 36 - 1er 17130 L'ESCALA
tel. +34 972 770 990
mail: info@yeslescala.com
web: www.yeslescala.com

FARMÀCIA

M. LLUÏSA FALGUERA SACREST

Plaça Catalunya, 11 - 17472 - L'ARMENTERA
Tel./Fax 972 52 01 47

JP

peraferrer
obres i serveis

Gestor Runes - E-1416.13

Mas La Vall - 17142 Verges
Tel. 972 76 81 19 - 667 70 60 36
jperaferrersl@gmail.com

www.jperaferrer.com

Exposicions

Durant l'any 2017 s'han portat a terme, a la Fleca Pastisseria Sancho, les següents exposicions:

Gener	Cèlia i Martina Boixeda Bofill - Pintura
Febrer	Carmen Garcia - Brodats
Març	Dolors Janoher - Fotografia
Abril	Gilbert Frigola - Pintura
Maig	Emma Brunet - Pintura
Juny	Bel - Pintura
Juliol	Pilar Subich - Fotografia
Agost	Israel Nuri - Pintura
Setembre	Escola Pintura de Parlavà (direcció Paquita Salleras)
Octubre	Miquel Dalí - Pintura
Novembre	Maria Alemany - Pintura
Desembre	Montserrat Medina - Labors

Des d'aquí volem donar les gràcies a tots els artistes que desinteressadament han cedit les seves obres i han fet possible les exposicions, i també a la Fleca Sancho per possibilitar aquest racó de l'art al nostre poble.

Marta Moradell, guanyadora del concurs "Coneixes la Província de Girona?".

www.discotecahotfata.net

A punt del... desè aniversari

Es diu que una imatge val més que mil paraules i és veritat. Per aquesta raó us presentem una selecció de fotografies relatives als actes que durant nou anys l'Associació Cultural El Pont Nou ha organitzat.

L'objectiu de l'associació des del seu començament va ser d'obrir una finestra al món de la cultura que pogués arribar a totes les persones de l'Armentera que hi tinguessin interès.

Durant aquest temps s'ha atès l'àmbit dels infants a través de l'espai del Conta Contes, del qual els nens i nenes de l'Armentera han pogut gaudir durant les festes de Nadal. Més enllà dels petits es manté també el Club de Lectura, obert a tothom, que ens permet mitjançant la lectura un aprofundiment dels textos literaris, a més de propiciar canvis d'impressions enriquidors per a tots els integrants. El servei de la Biblioteca, oberta tots els dijous, ha facilitat l'acostament a la lectura a moltes persones del poble. Per culminar aquestes trobades, cada any per Sant Jordi es presenta una activitat relacionada amb les novetats literàries i amb els autors més significatius del nostre país.

Paral·lelament el grup de teatre que va néixer de manera espontània ens ha obsequiat gairebé cada any amb obres divertides que han plagut a tothom.

En la línia de les activitats de l'associació, volem fer paleses les conferències col·loqui presentades per persones enteses en la seva matèria.

Des d'aquí volem donar les gràcies a totes les entitats que ens han ajudat i aprofitem aquest espai per comunicar que durant el 2018, any del desè aniversari de la creació de l'associació, intentarem celebrar-ho amb noves activitats. Us hi esperem!

Art i cultura

Associació Cultural Pont Nou

IN MEMORIAM, Sra. Laura Quer Caballé

Laura,

La Biblioteca s'ha quedat òrfena, els llibres desemparats i sense nord. Ells et trobaran a faltar tant com nosaltres...

Exemple de tolerància, comprensió, diàleg i saber estar... Sí, una senyora de cap a peus, enèrgica i alhora pacient, incansable i lluitadora, humil però sàvia en les converses i consells.

El teu treball a l'Associació Cultural El Pont Nou i perquè no, a l'Armentera, ningú no te'l podrà negar. El teu llegat serà el nostre full de ruta.

Per tu i per tots els que ens han acompanyat durant aquests deu anys, amb la nostra admiració sincera.

Per sempre en el nostre record.

Dedicat a tots vosaltres

Poesia

Octubre 2006

Diari d'en Sergi, pelegrí, des del far de Sant Sebastià (Llafranc) fins a Santiago de Compostel·la i cabo Finisterre, 1.300 km caminant.

Fent camí

Fent el camí
enllaces històries
de gent desconeguda
que, en trobar-se un pelegrí,
deixa anar des de dintre seu
la bondat,
el respecte
i la benevolència
que no tenen en el seu dia a dia.

SERGI

L'ametller florit

Desafiament embats de tramuntana,
al cor la ingenuïtat d'un nen petit,
enmig del fang que està embrutint la plana
veig, ufanós l'ametller florit.

Les branques ordenades i discretes
per sa bellesa capten l'atenció,
car és un lloc de pau amb flors concretes
i no és pintura, somni ni il·lusió.

Què li diran les flors, a la rosada,
com parlaràs, bell arbre, tu amb el vent?
Ets un miracle fet de mà de fada
amb simfonia suau que va creixent.

Tens als ocells l'ànima enamorada,
el sol, m'ha dit, li has el cor robat.
I jo et dic: tu joia delicada
ets el meu monument a l'amistat.

NARCISA OLIVER
4 de febrer 1984

També dedico una bella poesia del llibre *Steropé*, escrit per la meva gran amiga i poetessa de Palafrugell.

Jo sóc de l'Armentera, però he nascut a Barcelona. Ho vaig saber tan bon punt hi vaig arribar, fa ja més de trenta anys. Vaig venir per amor i per amor m'hi he quedat. Amor a l'entorn, a la gent, a l'espai que ocupo i en el qual m'hi sento arrelada.

Ara mateix, no se m'acut cap altre lloc millor que aquest per viure i sentir la felicitat.

Camí

Retorno i ningú no ho sap.
Rius de gent,
carrers desconeguts ara
evoquen el passat...

...em veig mirant,
descobrint, esperant,
el futur, el demà.

El dia va arribar, malgrat tu, mare,
no es pot empresonar la llibertat.

Potser sempre vaig esperar marxar,
tu volies que em quedés
per tu, per l'herència del passat.

Però el meu camí
anava més enllà del ciment i la gent,
del barri i dels coneguts,
d'algun amic i d'algun amant.

Mai vaig ser jo mentre vaig ser allà,
m'engolia la ciutat i no ho sabia
fins que la vaig deixar.

No foren només els seu ulls,
sinó l'alegria de l'entorn, l'espai,
els arbres, els camps, els ocells, el mar,
en solitud o companyia, tant era,
el meu lloc era l'Armentera,
sempre em va estar esperant!

CÈLIA GARBÍ I LAMICH

Un bocí d'Empordà

Camps d'userda i blat de moro,
pomeres, presseguers,
sembrats d'ordi i blat,
gira-sols al cel mirant,
saüc, tamariu, arbre blanc,
canyers florits argentats,
xiprers i pollanques
sempre vigilants,
aturant la tramuntana,
protegint la plana.

Pobles petits, escampats,
amb gent que mira fitant
amb orgull de pertinença
als orígens heretats:
una llengua, una cultura, una dansa
i un desig de llibertat.

Serpenteja el Fluvià
entre boscos de ribera,

separant l'Armentera de Sant Pere,
davallant per la Gola fins el mar,
tot barrejant aigua dolça i sal.

Arribant vora mar,
dunes farcides de lliris blancs,
sorra plena de curculles
que llença el temporal de llevant,
núvols sorrencs que el migjorn
aixeca tot ben dinat.

I si mireu la badia
des de la platja estant,
no tindreu cap més anhel
que quedar-vos just allà,
on hi bufen tots els vents
i s'hi enfonsen les muntanyes,
aquest bocí d'Empordà

que ens embriaga els sentits
i s'arrela a les entranyes,
amb el perfum infinit
de les terres catalanes.

Deixeu-me aquí reposar
i ancoreu la meva barca,
quan el darrer alè es barregi
amb la sorra, el vent i l'aigua.

Escampeu les meves cendres
quan bufi la tramuntana
perquè germinin els camps
amb la pols de la meva ànima,
romandrà, així, eternament
a l'Armentera, a la terra abraçada.

CÈLIA GARBÍ I LAMICH

De nou amb La Marató

Hola, de nou arribem als voltants de Nadal i com sempre col·laborem en la nostra revista *El Carbassó*. Enguany, el dia 19 de febrer, a les 5 de la tarda, vèrem organitzar un Playback - Remember, i així, per a La Marató de TV3 del passat 17 de desembre, tenir "un roc a la faixa". Ens fa il·lusió oferir un bon espectacle i aconseguir una notable quantitat per col·laborar amb la investigació.

El tema d'aquest any tracta sobre les malalties infeccioses greus i volem participar-hi, com ja és costum, organitzant la nostra tradicional activitat popular. "*Les malalties infeccioses són les responsables d'una de cada tres morts al món. Passen aquí i ara i ens poden afectar a tots*", ha explicat el doctor Jordi Carratalà, cap de serveis de malalties infecci-

Remember 2017 - Maria Duran.

oses de l'Hospital de Bellvitge, que ha exposat dades d'incidència i mortalitat del conjunt de malalties que tractarà La Marató.

Volem agrair la col·laboració de totes les persones que ens acompanyeu a les representacions, ja que sense vosaltres això no seria possible. Esperem que aquest any surti tot perfecte i que la Sala Nova estigui a "rebentar" a cada sessió. Us hi esperem!!

Fem arribar un agraïment a l'Ajuntament de l'Armentera per la seva col·laboració i per posar a la nostra disposició la Sala Nova i els equips de música i so.

Tots/es els/les col·laboradors/es del PLAYBACK i, especialment la seva junta, us desitgem un bon 2018.

Bones festes!

AMICS DEL PLAYBACK DE L'ARMENTERA

Playback 2016 - Tots.

Entitats

Associació Amics del Playback

Playback 2016.

Playback 2016 – Final.

Playback 2016 – Final.

Playback 2016.

Playback 2016.

Remember 2017.

Remember 2017.

L'any en imatges

L'hora de la lectura.

Fent petar la xerrada.

El billar, símbol i tradició del casal.

La partida dels homes.

El Casal, un centre de trobada i bona companyia.

La partida de les dones.

Fent labors.

Les senyores de les labors, del Casal dels Jubilats, celebrant Santa Lúcia amb un bon àpat, amistat i alegria.

24 aniversari del dinar de la Trobada de la Colla de l'Armentera que se celebra cada últim dissabte d'agost.

TAXIS AYALA

L'Escala- Empúries & Bellcaire d'Empordà

Alfons: **619 75 02 40**

Anna: **609 62 07 65**

taxisayala@hotmail.com

Perruqueria Belem

Carrer de l'Esglesia, 2
17472 L'Armentera

 972 52 07 94

Anem lluny, anem al Japó

Després de fer una parada als Emirats Àrabs, ens dirigim cap al Japó. Estem de sort, aquí no hem de portar mocador al cap, tal com vam fer l'any passat a l'Iran.

De l'aeroport de Kansai arribem a Osaka i, tot i que hem passat la nit viatjant, anem per feina... visitem el castell, l'observatori i el jardí flotant.

Seguim cap a Nara per conèixer el Temple Todaiji, que té una estàtua gegant de Buda i també el Parc dels Cérvoles Sagrats.

Anant fent camí, veurem el santuari sintoista Fushimi Inari i ja arribem a Kyoto, que és una barreja de tradició i modernitat, aquí queden satisfets tots els gustos, per a qui li agrada l'antic: el Bosc Sagano, el Temple Kinkakuji, el castell de Nijo... i per als qui prefereixen el modern, tota la ciutat. Per aprofitar l'espai només us diré que hi ha una autopista que passa per dins d'un edifici de pisos, està tan ben fet que no senten ni fresses ni tremolors.

Esmorzars a la brasa

Carrer dels Horts, 10
Viladamat - Girona
GPS: Lat 42.1344 Lon 3.0766
972 788 367

Armenterencs fent cultura

De Kyoto anem cap a Makone, amb què?... doncs amb el "tren bala". Per dins sembla el nostre "AVE", però per fora... viatge a tota pastilla.

En arribar oh, que maco!!! Visitem el Parc Nacional d'Hakone i al llac Ashi on fem un creuer contemplant el Mont Fuji, impressionant, i quina sort que tenim... la major part de l'any no es pot veure per culpa de la boira, però ja dic, tenim molta sort. Pugem al Mont Komagatake amb un telefèric per fer fotos al llac i al Fuji.

En arribar a l'hotel, oh sorpresa!, a l'habitació tots tenim un quimono... i qui vulgui pot anar despullat... a donar-se un bany a les aigües termals de l'Onsen i al vespre fem un sopar típic japonès amb no sé quants plats... i jo que no sopo, què?

Tot és molt maco, però encara queda molt per veure. D'Hakone anem cap a Tòquio, en arribar anirem al santuari sintoista de Meiji, al Temple Asakusa i la Torre de Tòquio, des d'on veurem una vista panoràmica de tota la ciutat.

D'aquí passem al barri Shjbya (famos per ser una cruïlla que és un batibull de gent).

Després, un passeig en vaixell per anar al barri de Ginza, barri comercial on trobaràs tot el que busquis.

Armenterencs fent cultura

No podem marxar sense fer una visita molt esperada per tots. A Nikko hi ha un magnífic santuari Toshogu i un paratge natural preciós amb el llac Chuzenji i la cascada Kegon, on es baixa amb ascensor.

Què m'ha agradat? Tot, però més que res els paisatges naturals i els temples, ah!... i la netedat. Ni una burilla, ni un paper, res... tot net. A les ciutats hi ha petites placetes on pots trobar cendrers perquè tant els vianants com els oficinistes puguin anar a fer la cigarreta. Tot controlat!

Ferros i alumini
Jaume Baguer Llovera

Av. Pasquers, 10
17472 L'ARMENTERA
Tel: 630 40 76 69

Bé, tot el bo passa de pressa i ja hem de tornar de Tòquio cap a l'aeroport de Narita. La nit a l'avió i cap a casa. El viatge s'ha acabat, però el record serà per sempre.

MERCÈ COMPTE

FUSTERIA I ALUMINI
JESUS M.

Clínica Dental

Plaça Catalunya, 15 B
17472 L'ARMENTERA
Tels. 972 520 829
639 287 143

HORARI

DILLUNS de 10.00 a 13.00 h
DIMECRES de 10.00 a 13.00 h
i de 16.00 a 20.00 h
DISSABTE de 10.00 a 13.00 h

Plaça Major, 4
17142 VERGES
Tel. 972 780 437
639 287 143

HORARI

DILLUNS de 16.00 a 20.00 h
DIJOUS de 16.00 a 20.00 h
DIVENDRES de 16.00 a 20.00 h

Dr. Daniel O. Lamón
C.O.E.C.6603

ODONTOLOGIA GENERAL
ENDODÒNCIA
ORTODÒNCIA
ODONTOPEDIATRIA
PRÒTESIS
IMPLANTS

MÒNICA SOLER RANZANI

Nascuda a Barcelona el 1969, d'adopció figuerenca i armenterenga d'infantesa, viu a cavall entre l'Empordà i Barcelona. Exprofessora de quatre universitats catalanes, polifacètica, i profundament lletraferida, a banda de ser articulista ocasional i passional, l'esperit creatiu l'ha portada per viaranys sempre relacionats amb el sector cultural, encara que de registres ben diversos: l'escriptura, la poesia, la pintura, la història... La seva òpera prima en el gènere novel·la va ser el 2014 amb *Les nits de Lola Pàton*. *L'amant catalana de Mussolini* és la seva segona novel·la i, en l'actualitat, té preparada una tercera que s'editarà l'any vinent.

Dius que tens adopció figuerenca i que ets armenterenga d'infantesa, com és això?

Els primers sis anys de la meua vida són armenterencs perquè el meu pare, que era mestre, exercia aquí, i tindran sempre l'aroma de les pomes acabades de collir, el record dels jocs a la plaça de l'Església, la bàscula d'en Carbó, els rostres deturats en el temps de les companyes d'escola, el record d'en Quimet Duran, que era el carter, i la Maria, que a més eren veïns meus, el senyor Grau el veterinari... Alguns ja no hi són, però és ben cert que hi seran sempre perquè eren grans persones i, per tant, impossibles d'oblidar.

I després dels sis primers anys?

La resta, dels sis en endavant passen a Figueres, quan el meu pare exerceix al col·legi Sant Pau i amb la família ens hi traslladem a viure. De sentiment, doncs, sóc una mica de cada lloc, i em sento vinculada a cadascun dels paisatges i persones que habiten a la meua memòria d'una manera entranyable. L'Armentera és el meu paradís perdut de la infantesa.

Què recordes de la teua infantesa a l'Armentera?

El passat i els amics que encara tinc al poble em vinculen a aquells anys de l'escola on els nens i nenes encara anàvem separats, de les classes de catequesi amb mossèn Josep Morera i les "assistències" per assistir-hi, quan en tenies cent et regalava un naixement per al pessebre. Recordo els tortells de Can Sancho que encara vinc a buscar algun diumenge. Són els sabors i les olors que em retornen a altres temps, on tot tenia unes altres dimensions.

Encara mantens algun contacte amb aquells nens i nenes de la teua etapa armenterenga?

La vida, casualment, ha fet que amb algun ens retrobéssim en el camí, sobretot a l'època de l'institut a Figueres, i quan

això ha passat ho hem viscut amb l'alegria inesperada que acompanya les sorpreses, però fixa't si l'empremta és forta que, malgrat els anys, recordo les cares d'aquells nens i nenes amb noms i cognoms i te'ls podria citar: la Maria del Carme Sampol, la Rosa Noguera, la Rosa Cos, l'Esperança Baig i el seu germà en Joaquim, la Margarita Planes, en Narcís Puig i la seva germana Anna... si començo, no acabo. Així que aprofito l'oportunitat per enviar-los una abraçada a tots des de les pàgines d'*El Carbassó*.

Entrevista

Vius a Barcelona, quines diferències marcaries entre aquesta gran ciutat i l'Armentera?

No tenen res a veure, Barcelona és l'anonimat absolut, la llibertat, tenir-ho tot a l'abast, però també el ritme frenètic, la soledat, tot és més impersonal. Jo sóc de poble i, a més, ho reivindico, per això tinc un peu a l'Empordà sempre i hi vinc molt sovint perquè necessito el caliu, si no, ho trobo a faltar i ho enyoro. A l'Armentera, si més no aleshores, no hi havia forasters i tot eren cares conegudes i amigues i aquesta és una sensació d'acompanyament que només tens als pobles, coneixes el veí, hi fas petar la xerrada, hi prens la fresca, et coneixen de tota la vida, el ritme passa lent, veus canviar el color de les pomeres i pondre's el sol sense presses.

Què t'emportaries de l'Armentera?

L'Armentera és dipositària de quelcom que no me'n podré endur mai perquè sempre serà aquí entre els seus carrers i la seva gent: els meus sis primers anys i totes les descobertes i experiències, i justament per això la duc a l'ànima, i m'hi escapo per retrobar-la cada vegada que puc.

El teu pare va ser una persona coneguda, reconeguda i encara recordada

El meu pare, el senyor Alejandro, va ser mestre a l'Armentera una colla d'anys i hi té encara grans amics.

Com era?

Una persona que abans i ara m'ha esperonat per anar una mica més lluny cada vegada, deu ser allò de l'esperit dels docents, una persona culta i de qui encara ara aprenc cada dia. Algú que recorda encara tots aquells nens que varen anar a escola, i el fa molt feliç quan ve per l'Armentera i els retroba.

Qui és ara la Mònica Soler?

Crec que algú sense complicacions que intenta gaudir de les coses senzilles de la vida: la bona gent, una bona companyia, una bona conversa, una bona lectura, un bon paisatge...

Intento gaudir de les coses senzilles de la vida: la bona gent, una bona companyia, una bona conversa, una bona lectura, un bon paisatge...

Mònica Soler amb el professor, escriptor i analista Anton Maria Espadaler, presentant un dels seus llibres.

GARATGE COSTA

Tel/Fax: 972 52 01 46 Mòbil: 619 38 37 18

JOSEP COSTA BAGUER | C/NOU, 33
Mecànic | L'ARMENTERA (Girona)
josepcostabaguer@hotmail.com

I com va la teva faceta d'escriptora?

Vaig debutar en la novel·la el 2014 amb *Les nits de Lola Pàton*, una història de ficció ambientada a la "Torre Basca", un prostíbul de luxe de la Figueres de les primeres dècades del segle XX, freqüentat per personatges com ara Salvador Dalí o Josep Pla. Per cert, no us gasteu un duro, la trobareu a les biblioteques. La meva darrera novel·la és *L'amant catalana de Mussolini*, editada per Gorbs Edicions, ja sabeu, un cop hem alimentat el cos, toca alimentar l'ànima i us proposo des d'aquí fer un tastet una mica diferent recomanant-vos el meu darrer llibre: *L'amant Catalana de Mussolini*. Secrets d'alco-va i de guerra. Un bon regal per a aquest Nadal. Aprofito per fer-ne promoció.

Duc l'Armentera a l'ànima, i m'hi escapo per retrobar-la cada vegada que puc

El relat, on s'entrecruen present i passat, ens ofereix un clar fil conductor ple de seducció i clandestinitat per on es passegen personatges tèrbols, històrics, i les seves passions més amagades, les seves confidències més íntimes, els seus moments més privats, fins a la nuesa més extrema...

Què ofereix al lector?

Un aperitiu del que van ser aquells temps, a voltes amb humor i ironia, d'altres la visió paradoxal de com vivien en temps de guerra els seus responsables, fins a desvelar-ne veritats d'alcova i de guerra, algunes històriques i fins ara amagades, i d'altres completament ficcionades. En resum, una bona companyia per passar una estona entretinguda.

On la podem trobar?

La teniu a la llibreria de l'Armentera, a ca la Maria, però si no, demanant-la per títol, autor i editorial, us l'encarregaran i la tindreu en pocs dies.

Nous projectes?

Sempre, actualment hi ha ja la tercera en curs, quan la presentem us prometo que us ho faré saber.

Alguna pista?

Us la vindré a presentar per Sant Jordi, mentrestant mantindrem el misteri, oi?

Vols dir res més als armenterencs i/o als nostres lectors?

Sí, felicitar les festes a tots els armenterencs i armenterencs, i desitjar-los un Felig 2018.

CARLES B. GORBS

De què tracta la novel·la?

L'amant catalana de Mussolini és una història de ficció ambientada en temps de guerra i narrada de manera coral de la mà de dues dones, l'Anna Quintana i la Teresa Roig. Elles seran les encarregades de descobrir al lector: Qui fou l'amant catalana de Mussolini?

Molts anys després, i gràcies a les seves converses, les dues protagonistes revelaran alguns enigmes: com ara, què impulsa una noia de casa bona a abandonar-ho tot i a infiltrar-se en el Servei d'Intel·ligència Militar de la República fins a arribar a convertir-se en la mà dreta i en una de les persones de màxima confiança de Mussolini? Com esdevé la seva amant? Quins són els secrets d'alcova històrics que el govern italià ha amagat al món? Quins, els secrets de guerra?

GORBS

Comunicació - Edicions

629 151 930 · cgorbs@gorbs.cat

www.gorbs.cat

CONSTRUCCIONS

J. MASMARTÍ, S.L.

Ronda d'Empúries, 13 A
17472 L'ARMENTERA
(Girona)

Tel. 972 520 299
Julià 687 748 142
construccionsjmasmarti@gmail.com

El dret de recordar

El dia, de mica en mica, es va fent gran. La llesca de sol que camina dolçament va baixant per la muntanya, besant el bosc i abraçant tota la vall amb la seva llum. Em paro en un costat del camí i respiro a fons. M'empasso tot l'aire que puc, un aire nou, transparent... La meva mirada melangiosa se'n va camí amunt, el camí que em parla constantment d'hores compartides amb la meva gent, pares, fills, néts...

Moments viscuts amb els éssers més estimats, aquells que s'han apartat de nosaltres "pel que en diem llei de vida", i d'altres que per sort viuen, però que s'han mig oblidat d'aquests indrets per diverses raons. Són records inesborrables de temps passats i, per sort, mai oblidats.

Sentim a dir constantment que el que compta és el present, que el passat és història i que el futur no és nostre... Que l'oblit, ens ajuda a vegades a viure amb pau, si més no... jo penso el contrari, el passat precisament és el que ens dóna vida de nou, sobretot quan ens trobem sols. Tots necessitem tenir un passat!

Hem d'aferrar-nos-hi, no tenim altre remei, ell és el que ens obre les portes a la nostra infantesa o joventut. Molts records ens han servit per trobar la nostra identitat i un munt d'aromes o ferums ens han passejat irremissiblement en el temps retrospectiu de la nostra història.

En el gruixut silenci que regna ara mateix al meu voltant hi sento clarament la veu inconfusible dels meus pares, barrejada amb la remor del rierol que passa a prop meu.

Els eren feliços d'estar aquí! El pare collia llenya per fer el foc, la mare m'ajudava a preparar l'esmorzar. Més

tard, esquivant les vaques que arreu pastaven, començàvem l'excursió matinal de cada dia... "Són massa grans", ens deia la mare atemorida. Intentàvem convèncer-la que el ramat no travessava el riu... Era la manera de regalar-li una passejada més tranquil·la. Se la veia tan feliç, li agradava tant passejar pel bosc amb nosaltres.

Érem feliços en poder anar tots junts al nostre Pirineu. La nostra filla aleshores tenia vuit anys i en aquesta edat podia gaudir de moltes coses que a la ciutat li estaven vedades. Tot era nou, diferent i, per tant, engrescador.

Quantes vegades hi havíem anat? Moltes! I quants anys han passat? Un munt, tants que intueixo que també la meva presència aviat serà recordada pels qui aleshores eren quitxalla.

M'assec per descansar una mica en el tronc d'un arbre abatut pels anys que hi ha al meu costat i escolto la remor de l'aire passant entre les branques dels avets, tan alts, tan verds, tan vius...

A primera vista sembla que no hagi canviat res. Però no és així, mirant-t'ho bé, te'n adones que han canviat massa coses! El camí per començar, és ample i asfaltat i en arribar al lloc que es coneix com "Cap de Rec", s'hi gaudia d'un gran pla solitari, tremendament feréstec. Hi havia una font on hi brollava l'aigua fresca, un petit refugi mig trencat i ennegrit pels anys enlairat en un turó i un bosc on ens hi perdíem passejant cada tarda, enlluernant-nos amb el daurat dels capvespres.

Ara en el gran pla hi ha un pàrquing i un refugi massa gran i modern presidint el que en diuen l'estació d'esquí nòrdic de Lles, per donar aixopluc als esquiadors i muntanyencs.

La font fa anys que no raja i les parets de pedra s'estan ressecant al sol. Els camins estan interceptats per tanques robotitzades. Una escola d'esquí, un bar i ara mateix s'hi està construint un annex per ampliar l'estació. Visca el turisme! Ell és la font que canvia indrets com aquest.

És evident que també els enriqueix especialment a les botigues del poble de Lles, el càmping "El Cortal del Gral", el refugi nou, l'estació d'esquí... tot plegat ara té més nom i ha guanyat més vida! Si més no, el meu, "no sé si convenient o legítim egoisme", no em permet acceptar-ho. S'ha perdut irremissiblement l'autenticitat!

Trobo a faltar aquella primera llum que obria el dia a poc a poc, sense fer soroll. Quan les crestes del Cadí començaven a enrogir-se pel sol que li ve de l'est, de quan tot estava quiet i natural. Era en aquell moment (ho recordo molt bé), quan el pare sortia a la terrassa mig trencada del refugi vell, i solia afaitar-se amb la seva navalla, mentre es mirava en un petit mirall repenjat a la barana de pedra.

Era la seva primera feina, més tard tallava la llenya i nosaltres preparàvem la llar de foc, escombràvem el vell refugi o preparàvem l'esmorzar. Havíem d'aprofitar el dia. Recordo les meves presses per aixecar-me la primera i la meva particular cursa amb el naixement del nou dia. Tenia por de no arribar a temps per veure com el sol donava les primeres pinzellades a la punta de la nostra "Tossa Plana".

S'estava construint a poc a poc una de les coses més boniques de cada dia i em semblava una heretgia no ser-hi present. Tot anava canviant de color, el cel encara fosc s'anava aclarint dibuixant la serralada del

Cadí o les muntanyes de la vall de la Llosa.

Més tard preparàvem les torrades a la llar de foc, esmorzàvem tots junts asseguts en uns bancs mig atrotinats a cada costat de la taula de fusta ennegrida pel fum i ens creiem amos i senyors d'aquell indret.

Per uns dies tot era nostre, no hi havia ningú més. Era el nostre refugi, el nostre bosc, el nostre riu... El nostre Pirineu. Tot ens pertanyia, fins i tot aquells crepuscles suaus de color d'albercoc, que amortien la verdor dels prats i que per segona vegada durant el dia, tenyien de rosa les crestes del Cadí. Era aquella hora en què asseguts davant del foc estàvem tots plegats més units. A fora ja era fosc, el dia s'havia esgotat, els

estels brillaven, més que mai ens felicitàvem en poder viure un altre dia en aquell recés, que encara que per poc temps, era casa nostra.

Ara, el refugi ja ha desaparegut. L'implacable progrés se l'ha menjat, ara solament hi ha un munt de pedres quietes com esquelets que parlen d'altres temps a la gent que com jo, els han viscut. Ara, després dels anys, quan hi venim, ja no ens val la nostra antiguitat, ja no hi tenim el mateix dret. Ja no som més importants que els altres. Ara, hem de compartir-ho!

Però no ho acabo d'entendre! A vegades miro les persones que van amunt i avall caminant o bé aparquant el cotxe per instal·lar-se al refugi nou, que cada vegada és més gran, i tinc

un dubte... senten ells el mateix que jo?

Sobretot, el que sentia pels anys seixanta, quan tot era com acabat de néixer, quan no s'hi escoltaven aquestes músiques de caps que embolcallen i ofeguen la remor del riu. Quan l'aire del matí era net i no estava contaminat pels fums de vehicles motoritzats i aleshores penso... que a pesar de tot, he tingut molta sort!

He pogut viure temps meravellosos, autèntics, i m'haig de felicitar precisament, perquè existeix el record de les coses, perquè recordant, la meva ànima pot tornar a ser jove i perquè puc gaudir del dret de recordar que, evidentment, tot i que molts pensen que no ens és essencial, per a mi és primordial per seguir vivint!

ANNA CAMPS

FELIÇ ANIVERSARI D'UN JOVE DE 81 ANYS NASCUT EL 10 DE NOVEMBRE DE 1936

**Amb agraïment i amor per les meves filles,
nèts, família i amics**

Jo pensava que ho havia experimentat gairebé tot en la vida. Potser perquè vinc d'una generació que va creure que als seixanta ja eres un vell, però les coses han canviat i molt, i joestic vivint una segona vida que mai no m'hauria imaginat.

Hi ha molts que arriben a una edat avançada, però pocs poden presumir d'unes envejables condicions, gaudir d'un estat de salut i una claredat mental que és força inusual. Joaquín, presumeix per ser el campió de "sudoku" de l'Armentera. Balla el bolero, rumba i el que posin.

El secret d'anar complint anys: lluitar contra les pors que t'impedeixen créixer i viure com a persona. La por és un gran enemic del creixement i del progrés personal. Per evitar que t'envaïxen i frenin els teus propòsits, has d'identificar el seu origen i seguir unes pautes que t'ajudaran a vèncer.

Viu en el present i et faràs més fort. Les pors ens paralitzen, i aquest estancament fa que, a vegades, pensem en el futur sense aprofitar les oportunitats del present.

Sigues agraït. Sovint diem que no arribem a apreciar el que tenim fins que ho perdem. No cal esperar a arribar a aquest extrem per apreciar el que de bo hi ha en tu. Tens un cos que funciona, una ment que és capaç de fer coses meravelloses... Et sembla poc? Dóna-li el valor que tenen i sent-te feliç.

Molts es preguntaran, i si no aconseguixo els resultats esperats? No et preocupis. No hi ha errors, només aprenentatge de la vida.

JOAQUÍN MOYA PÉREZ

Crònica personal de dos moments del procés

El dimecres 20 de setembre l'Estat espanyol va començar l'ofensiva, no només contra el procés, contra Catalunya, sinó contra la democràcia.

Es van desempallegar de les disfresses democràtiques que tant els han constrenyit aquests quaranta anys per exhibir amb orgull les camises blaves, "el yugo y las flechas". En aquest moment es va fer evident la certesa d'allò que tots ja sabíem i que, amb tanta mestria, ens van transmetre els del Polònia, amb un Franco tocant la guitarra espanyola i cantant: "Y no estaba muerto leré, estaba guardando España".

Perquè Franco és viu, el veig als seus ulls i el sento en les seves paraules. No oblidem que Franco va crear una ideologia pròpia, no menys cruel ni sanguinària que la dels seus homònims europeus, Hitler i Mussolini (als quals, per cert, va sobreviure llargament), va crear el franquisme i el va saber mantenir viu durant quaranta anys.

Va saber ser feixista quan va caldre, mantenir-se aïllat quan es va quedar sol en una Europa democràtica després de la Segona Guerra Mundial, encara que això costés al país allargar la postguerra molts anys i enfonsar-lo en l'endarreriment i la misèria. També va aconseguir ser reconegut per les grans potències occidentals i EUA en la Guerra Freda quan el món va quedar dividit en dos grans blocs antagònics: el capitalista i el comunista.

Aquestes grans potències europees que formen la vella i desgastada Europa actual, aquests grans baluards de la democràcia que sempre van preferir una dictadura a Espanya, que

Encartellada.

no la República democràtica i popular sortida de les urnes del febrer del 1936, aniquilada per l'alçament i el cop d'estat militar del mateix any, amb suport logístic dels seus germans de sang feixistes, mentre Europa mirava cap a una altra banda. Perquè Europa en sap un niu de desviar la mirada.

Però per sobre de tot, Franco va ser anticatalanista i també anti qualsevol ideologia que no fos la seva, prova d'això és la gran quantitat d'afusellats que habiten encara al fons de tantes cunetes, camps i camins d'Espanya, ara segurament enterrats sota l'asfalt d'un munt d'autovies.

Vet aquí perquè les van construir, per enterrar el passat... il·lusos! El passat perviu en la memòria i en els gens dels seus descendents, i el passat sempre torna, i tard o d'hora es fa justícia, la vida ens posa a lloc.

Joves pel procés.

Franco és viu i l'anticatalanisme visceral i desfermat del govern actual n'és la prova. La intransigència i la instrumentalització de la justícia que actua de facto sota les ordres del govern, n'és la conseqüència.

Catalunya, en la Guerra Civil Espanyola (1936-1939), es va quedar pràcticament sola defensant la República, lluitant als fronts i acollint la resta de població espanyola, supervivent de

les purgues, que el General Franco anava executant, mentre avançava lentament, depurant, matant, aixafant i organitzant el poder, preparant-se no només per a la victòria, sinó per l'eliminació dels adversaris, els defensors de la República.

Empaperant l'Armentera.

Recordem la frase de la victòria: "En el día de hoy, cautivo y desarmado el ejército rojo, han alcanzado las tropas nacionales sus últimos objetivos militares".

I ho va aconseguir, fins a tal punt que, fins i tot, la paraula República es convertí en un tabú impronunciable per a tots aquells que no van poder o no van voler exiliar-se, i per a tot el poble espanyol.

L'Armentera en bus l'11S.

Tots aquells catalans que es van quedar, van haver de suportar la humiliació i l'escarni, la repressió de les seves idees i l'intent d'eliminar i anul·lar la seva identitat nacional. Fou obsessiva i cruel la persecució d'en Franco de tot allò que fos Catalunya.

Però no ho va aconseguir, els catalans tossuts i resistents, serrant les dents i tancant els punys, en la mesura que es podia, van continuar parlant, llegint i festejant en català, transmetent, malgrat la repressió, el llegat del català i la cultura catalana, als seus fills. Nosaltres també tenim una herència, l'assumim amb orgull i valentia. Però

a diferència d'ells, no ens cal ser antiespanyols per sentir-nos catalans. No els volem eliminar ni prohibir-los la llengua, la cultura ni les tradicions, ja poden estar tranquils.

Us presento dos moments de l'inici d'aquest renovat terrorisme d'Estat del segle XXI, tal com els he viscut, n'hi ha més... la història continua i la fem tots, cal tenir-ho present.

Ningú té la raó absoluta, però tots tenim el dret d'expressar les nostres raons, així entenc la democràcia, així entenc la vida, el que està passant és una altra cosa.

restaurant **Ca la Gemma**

Cuina casolana
Menú diari i a la carta
Menjar per emportar
Obert tot l'any

Carretera de Roses, 15
17472 L'Armentera
tel 972 52 17 03

Casa Empordà
serveis immobiliaris

C/Nou, 19. Palau Saverdera / C. Roses, 5. L'Armentera

Iolanda Mercader 649 828 848
Mª Angels Pineda 676 938 132

info@casesemporda.com / www.casesemporda.com

Concentració a la Plaça Catalunya dimecres 20. Primeres detencions

Sabiem que un dia passaria, però no sabem com. Tampoc sabem quan. Potser no hi volíem pensar, per no sentir por i que la por ens tallés les ales abans d'hora, ens paralizés abans d'actuar. I amb el temps, atrevint-nos a sortir al carrer, reivindicant, compartint i celebrant plegats, hem anat agafant confiança, ens hem anat fent forts, madurant i definint tots junts un projecte de futur, avançant junts, fent camí pacients, tosuts... i hem oblidat la por.

També en contra de tot pronòstic, s'han anat creant uns grups polítics en sintonia amb les nostres demandes, capaços de tirar-les endavant i defensar-les, fins i tot capaços de deixar de banda les seves diferències ideològiques i posar-se d'acord en l'objectiu comú: la creació de la República Catalana i la separació d'Espanya, després de fer una consulta prèvia en referèndum al poble de Catalunya.

Els no han escoltat, han passat anys i panys, i han continuat amb el mateix immobilisme polític, subestimant, insultant, negant, intimidant... també veient com el procés de consulta del referèndum, inexplicablement per a ells, avançava, imparable, amb el suport manifest de gran part de la població i del Govern de Catalunya escollit el 27 de setembre del 2015.

Concentració dimecres dia 20 de setembre.

Volem votar.

I han tingut por. Por del resultat del referèndum, i si no, per quina raó no l'autoritzen? Por de dialogar, ja que no són capaços d'aportar arguments per prohibir una consulta democràtica, tampoc estan disposats a cedir, a resoldre a través de la negociació política, com caldria, i ens permet i ens obliga el marc democràtic del nostre sistema polític.

I han començat a actuar moguts per la por, de l'única manera en la qual es reconeixen: amb l'ús de la força, catorze detinguts, vint investigats i quaranta-un escorcolls. Però, recordem, citant les paraules del filòsof i polític romà Sèneca dirigides a l'emperador també romà Neró:

“El teu poder radica en la meua por.
Jo no et tinc por
Per tant, tu ja no tens poder”.

El moment ha arribat, ara és l'hora. No només de defensar la independència, sinó també la democràcia, els drets civils dels ciutadans pels quals tanta gent va lluitar i que avui s'estan vulnerant.

Tots units defensant els nostres alcaldes imputats, els nostres representants polítics detinguts, no ens poden empresonar a tots, tots som un, tots som Catalunya.

Ni un pas enrere, per la democràcia, per defensar el nostre dret a votar l'1 d'octubre!

CÈLIA GARBÍ

1 d'Octubre - Testimoni

Vam arribar aviat, encara era fosc. Alguns hi havien passat la nit. Contents, inquietos i expectants, vam rebre la primera llum del dia.

Ens vam organitzar al voltant de la incertesa, no només havíem d'aconseguir votar, sinó que havíem de protegir els nostres vots. Per primer cop en molts d'anys, havíem de protegir la democràcia d'aquest gran embolic, d'aquesta gran mentida que s'anomena Estat espanyol. El compromís fou immediat, les paraules dites van expressar el pensament de tots i cadascun dels que érem allà.

Ben aviat, l'arribada dels Mossos i la crida a la defensa: "Que vénen, que vénen, tots protegint el nostre col·legi electoral!" Al llarg del dia es convertiria en constant cantarella. Ens van respectar i no van carregar. A alguns ens van prendre les dades i d'aquí no va passar.

Però tot just començàvem. La immediatesa del whatsapp ens transmetia l'horror i la violència amb què la Guàrdia Civil agredia Garrigàs. Després Girona, i més... les imatges colpidores esbatanaven els ulls incrèduls i fuetejaven el cor amb ràbia, por, impotència... però també amb tossude-sa i contundència.

Una força invisible però palpable ens envaïa i ens vinculava: no, aquesta vegada no, no ens trobarien porucs i vençuts, no els ho posaríem fàcil. No havíem arribat tan lluny, esperat pacientment tants anys, per retrocedir just ara. I vam continuar allà.

A les 6 del matí de l'10.

Nit al col·legi electoral.

No diré noms, perquè em deixaria a algú i seria imperdonable, ja que fou la força conjunta de tots la que ens va protegir, i la sort del cruel atzar. Això encara no ho sabíem llavors. No ens movíem, ans al contrari, els esperàvem. Gairebé dues-centes persones del nostre petit poble, compartint les hores i un munt d'emocions, també un únic objectiu, protegir la nostra urna.

Els pagesos, tot i estar en plena collita de pomes, finalment, van situar els tractors als carrers d'accés, per barrar-los el pas i guanyar temps per organitzar-nos quan arribessin, no els ho posaríem fàcil.

Passaven les hores i ja tocava dinar i d'allà no es movia gairebé ningú. Espontàniament va sorgir la proposta de fer dinar, i una comissió d'entre tots nosaltres va organitzar un àpat de la terra: pa amb tomata i embotit. Vam fixar una quantitat per persona i tothom hi va col·laborar, i amb escreix: "Per a l'ANC el que sobri", deien. Els botiguers del poble també, uns no ens van cobrar, d'altres ens van fer descompte.

Paradoxalment la gravetat de la situació afavoria l'expressió i el naixement d'un munt de bons sentiments, aquells que ens defineixen com a humans i ens diferencien de la resta que no ho són malgrat formar part de la mateixa espècie, generositat, solidaritat, respecte. Aquell dia els bàndols eren clars.

De tant en tant, els Mossos avisaven: són a Sant Miquel, ja vénen i de males maneres, allunyeu els nens i els avis, van a fer mal. De nou l'estómac fet un nus i el cor encogit, però el pit valent i el puny alçat: no passaran!!

Dins del col·legi electoral, la Mesa, els coordinadors, amb una serenitat i un cap fred admirables, mantenien una altra lluita amb el sistema informàtic hakejat constantment per

Opinió

les forces estatals, enfeinades a impedir les votacions. A partir de quarts de 3 es va poder votar amb normalitat, mitjançant l'accés a un cens universal.

Ben dinat, començava el compte enrere. L'urna a vessar de vots i la por que ens els arrabassessin d'un moment a l'altre, anava creixent en la mateixa proporció. Cues interminables plenes de paciència i emoció, cada vot era una victòria que infringíem als que ens menyspreaven, un pas més que ens apropava a l'objectiu.

I tots allà, units, amuntegats quan calia, fent pinya davant la seu electoral. Els qui hi havien passat la nit, els joves sempre a primera línia, desafiants, presents des de primera hora; gent gran, famílies amb nens, fins i tot grups jugant a la botifarra, tots junts passant el dia en una curiosa combinació de festa i horror, fent el cor fort.

Tractors tallant accessos.

Quan ens afeblíem, parlàvem entre nosaltres, la conversa fluïa mentre alliberàvem la ràbia i la por, i com no, també corria el sentit de l'humor, la fina ironia que ens caracteritza com a poble i que tampoc ens han pogut prendre. Al contrari, ens ha permès sobreviure molts anys en aquesta mena d'esquizofrènia nacional que ens ha tocat viure.

En cap moment, en sóc testimoni, va faltar l'humor ni l'amor. Així vam arribar a quarts de 7. El coordinador electoral de zona va ordenar tancar els col·legis electorals i fer recompte. No ens ho podíem ni creure, ni ens movíem, ho havíem aconseguit!!

Ens van mirar perplexos i emocionats. Ens vam acomiadar cantant Els Segadors, entre abraçades i plors, agraint-nos mútuament, còmplices d'un munt de sentiments i emocions, incapaços de posar-hi paraules. També recordant, colpits profundament, tots aquells innocents que no havien estat de tanta sort i sobre els quals hi havien descarregat la brutalitat i la violència.

Protegint el col·legi electoral.

Passés el que passés l'endemà, ens emportàvem la vivència clara i plausible de la reafirmació de la nostra identitat, l'orgull de poble digne i valent, l'evidència del que havíem aconseguit: no només defensar la llibertat del nostre dret a decidir, sinó que també havíem dignificat la memòria dels nostres avantpassats, tots aquells i, no pocs, que van morir i lluitar per deixar-nos en herència un món millor, basat en la llibertat d'expressió de la voluntat popular, sense por ni amenaces. D'alguna manera, penso, que tots ells també hi eren i ens hi ajudaven.

Nosaltres ja hem fet les paus amb el passat, hem perdonat els botxins. Però no oblidarem la brutalitat, la violència acarnissada sobre la nostra gent del dia del referèndum. Els fets de l'1 d'octubre quedaran impresos en la nostra memòria col·lectiva com un abans i un després en la nostra relació amb l'Estat espanyol.

La coherència com a poble ens enforteix i ens fa pacíficament irreductibles, malgrat la violència i la mentida, els lladrucs dels miserables, enfangats en l'afany d'amagar el passat i negar el present, atrapats en un odi sense límits, fruit de la desesperació, hereva de la por, que enquistava els seus cors i els solidifica. Els queda un llarg camí de redempció.

No hi ha marxa enrere, ara no, tampoc futur junts.

Mai més Espanya, adéu Espanya, benvinguda República Catalana!

CÈLIA GARBÍ

I a la terra, pau!

L'anunci dels àngels als pastors ens és ben conegut: Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra, pau.

I a la terra, pau. Però, a la terra, no tothom diu el mateix que els àngels. Hi ha moltes veus que ens diuen: «i a la terra, mort i violència, mentida i engany». Veus que vénen de lluny i de prop, amb els atemptats a Orient mitjà, o a Europa, o a casa mateix. Que ens conviden a ignorar el sofriment dels altres. Veus que fan de l'engany i la mentida el seu llenguatge habitual.

Com els pastors, com tots els homes i dones de bona voluntat, nosaltres també vivim la tensió que hi ha entre el món del Nadal –el món tal com hauria de ser– i el món tal com és. I hem de triar entre unes veus i les altres. Triar el camí, entre l'amor, el respecte i la bona voluntat, o l'afany de domini, la mentida i la violència.

Què triem per al nostre món, per al nostre país, per a nosaltres mateixos? Quina paraula direm? Davant dels que semblen dolor, dels que proclamen la seva insensibilitat, diem pau. Pau a la terra.

Una pau que cal construir cada dia. Primer en la nostra vida, vencent les petites violències contra els altres o contra nosaltres mateixos. També al nostre voltant hem de dir "pau", amb paraules i amb gestos, procurant resoldre els conflictes amb diàleg, entenent les raons de l'altre i escoltant-lo i renunciant a la violència com a mètode per resoldre els conflictes. Ciutadans d'una democràcia, hem d'urgir als que tenen responsabilitats públiques a no oblidar que volem la pau, i que aquesta pau es construeix des de la bona voluntat, el diàleg i el respecte.

Només es dialoga des de la confiança de saber que necessitem l'altre i l'altre ens necessita. El diàleg s'assembla a un viatge que comences amb els altres. I és important que l'acabeu junts. Un diàleg intel·ligent, que no amagui els problemes i que tingui com a pal de pallar el bé comú. Un diàleg responsable, que no exclogui ningú, ni persones ni institucions que tinguin una paraula a dir, un gest a fer, una responsabilitat per exercir. En aquest diàleg, tots aquells que volen la pau, encara que siguin diferents, hi han de tenir lloc.

Un diàleg que sàpiga sumar esforços per trobar camins de sortida. I que sàpiga trobar camins de perdó. No hi ha pau sense perdó. Sense capacitat de demanar perdó

i de perdonar. Un gran desafiament per al nostre orgull, el perdó.

No ens toca a nosaltres marcar el camí, però sí demanar, als nostres representants públics, que s'avanci. Ens toca també fer un gran esforç per ser lúcids. Per distingir entre veus i crits diferents, quins ens parlen de pau i quins de violència.

Un diàleg que no pot construir-se sense esperança. Esperança vol dir mirar enlaire i veure la llum de l'àngel. Fer callar la nostra ira, dominar la monotonia i els prejudicis i sentir al fons del cor el Glòria a Déu en les altures. L'esperança, la més delicada de les tres virtuts. Que ens ensenya el món tal com hauria de ser i ens empeny a caminar-hi.

El Nadal sempre ens convida a mirar-nos el món amb els ulls d'aquests pastors que caminen cap a Betlem. A no deixar-nos enganyar pels rabadans que ens diuen que no hi ha res a fer, que cadascú ha d'anar per ell, que és igual el que passi als altres.

Caminar amb esperança per trobar-nos amb l'infant Jesús, faixat en bolquers i posat en una menjadora. I que, tan feble com sembla, ens salva de les nostres pors, de les nostres violències i ens dona la pau.

MN. JOAQUIM GIOL I AYMERICH

Cansament

Tothom s'ha trobat en un moment de la seva vida amb un episodi de cansament. Quan l'organisme gasta més energia de la que produeix es crea un desequilibri important en el cos.

Aquest desequilibri condueix a fatiga, malestar, disminució del rendiment, baixa forma física, falta de concentració i desmotivació.

El cansament és una resposta normal provocada per un esforç excessiu físic o intel·lectual, un estrès emocional, un canvi estacional o falta de descans. Es manifesta en molèsties corporals de diferents graus i, fins i tot, alteracions físiques.

És important no confondre el cansament amb la fatiga crònica. Aquesta es caracteritza per un cansament intens i continu que no s'alleuja amb descans ni es relaciona amb el canvi d'estacions de l'any. La fatiga crònica és motiu de derivació mèdica.

A la majoria dels casos el desequilibri energètic és fàcilment reversible establint unes pautes nutricionals i un estil de vida adequat.

Dieta sana i equilibrada

Aquesta dieta ha de ser rica en verdures, fruites, cereals, fruits secs, llegums, etc. Per mantenir l'energia durant tot el dia convé fer quatre o cinc àpats diaris. Cal repartir bé els aliments per evitar pics de cansament.

- L'esmorzar ha de ser consistent: cereals, proteïna, fruita fresca o suc natural.
- El dinar ha de ser equilibrat: hidrats de carboni (verdures, hortalisses, pasta, arròs...), aliments proteics (carn, peix, ous, llegums, làctics...) i greixos saludables com oli d'oliva.
- El berenar: cereals (pa, galetes integrals, fruits secs...).
- El sopar ha de ser lleuger per tal que la digestió no afecti la qualitat del son: verdures, fruita, peix...
- Cal proporcionar una bona hidratació durant tot el dia amb aigua.

La majoria de casos de desequilibri energètic són fàcilment reversibles amb un estil de vida adequat

Exercici físic moderat

És important fer mitja hora d'activitat física diària, pot ser simplement caminar, per millorar l'estat d'ànim i prevenir l'estrès.

Respectar les hores de son

No anar a dormir tard i dormir un mínim de 7-8 hores per recuperar el cansament diürn.

Limitar les begudes excitants

Aquestes begudes contenen cafeïna que poden produir un efecte ergogènic (estimulació del rendiment) si es prenen puntualment i en petites quantitats. El consum excessiu pot causar excitació i nerviosisme i com a resultat genera més cansament.

Evitar begudes alcohòliques

L'alcohol és un depressor del sistema nerviós central i pot generar cansament i sensació de fatiga general.

Evitar el tabac

Encara que el fumador associa el consum del tabac amb més rendiment intel·lectual, no és així. El tabac produeix dany a l'aparell respiratori, disminueix l'oxigenació cel·lular i genera radicals lliures, això provoca o intensifica el cansament.

M. LLUÏSA FALGUERA
CARME MASDEVALL
OLGA KLEIMENOVA

Donants de sang de l'Armentera

La donació de sang és un acte desinteressat, generós, solidari i altruista que tot ciutadà pot fer al llarg de la seva vida per atendre les necessitats més elementals de les persones.

En nom de l'Associació de Donants de Sang dono les gràcies a tota la gent de l'Armentera que, any rere any, s'acosta a la Llar dels Jubilats a fer la seva donació. A l'Armentera la mitjana de donacions de sang anual és de setanta, aproximadament.

Vull aprofitar la revista *El Carbassó* per convidar a tot el jovent, nois i noies majors de divuit anys, a venir a visitar-nos en alguna de les donacions de sang que s'organitzen cada sis mesos a l'Armentera.

També volem agrair a la Fleca i Pastisseria Sancho la seva aportació desinteressada amb l'Associació de Donants de Sang.

Alhora, us recordem que la propera donació de sang serà el dilluns 8 de gener de 2018.

Moltes gràcies a tots.

Fes-te donant! Donar sang és donar vida!

DOLORS RODÓ DANÉS
Delegada de l'Associació de Donants de Sang

Catalunya contra el càncer L'Armentera

A la Fira de la Poma de l'Armentera s'ha fet, com cada any, la capta del dia contra el càncer. En total s'han recollit 860,87 euros.

Aquest és el resultat de dues bones voluntats, la dels que hi han contribuït i la dels voluntaris que hi han participat.

Gràcies a tots.

Programa d'activitats de les festes nadalenques

•••• Gran torronada

14 de desembre, a partir de 16.00 hores, al Casal de la Gent Gran

ORGANITZA:

Casal de la Gent Gran

•••• Encesa de l'arbre de la plaça de l'Església

15 de desembre a les 18 hores

ORGANITZA:

Casal Jove i Arquitectura i Espais

COL-LABORA:

Ajuntament de l'Armentera

•••• Playback 2017 a favor de La Marató de TV3

16 de desembre, a les 21 hores, a la Sala Nova

17 de desembre, a les 17 hores, a la Sala Nova

ORGANITZA:

Associació Amics del Playback de l'Armentera

COL-LABORA:

Ajuntament de l'Armentera

•••• Quina de Nadal

8 de desembre, a les 19 hores, a la Sala Nova

10 de desembre, a les 19 hores, a la Sala Nova

25 de desembre, a les 19 hores, a la Sala Nova

26 de desembre, a les 19 hores, a la Sala Nova

1 de gener de 2017, a les 18 hores (Quina Infantil), a la Sala Nova

6 de gener de 2017, a les 19 hores, a la Sala Nova

ORGANITZA:

Club de Futbol de l'Armentera

•••• Cantada de nadales

22 de desembre, a les 10 hores, a l'església

ORGANITZA:

Escola Fluvianets de l'Armentera

•••• Tarda de Contes a la Biblioteca

29 de desembre, a les 17 hores, a la Biblioteca

ORGANITZA:

Associació Cultural el Pont Nou

•••• Arribada del patge reial

1 de gener de 2018, a les 19 hores (durant la Quina), a la Sala Nova

ORGANITZA:

Club de Futbol de l'Armentera

COL-LABORA:

Ajuntament de l'Armentera

•••• Cavalcada de Reis

5 de gener de 2018, a les 18.30 hores

Organitza:

l'Ajuntament de l'Armentera

